

РЕШЕНИЕ

№ 2914

гр. София, 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 08.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **1212** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял III, Глава X, Раздел I от АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано по жалба на В. Д. Ц. чрез адв. А. Ч., срещу Решение № Ц 1040-21-17/11.01.2021г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град, с което потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00833696/02.11.2020г. на длъжностно лице на контрола по разходите на ДОО, съответно с което е разпоредено да се прихване от изискуемо вземане от ДОО, представляващо парично обезщетение за бременност и раждане, сума в размер на 682,81 лв. от В. Д. Ц..

Жалбоподателят счита, че по аргумент от разпоредбите на чл. 114, ал. 2 – ал. 5 от КСО, за да се предприеме прихващане на дължими парични суми е необходимо да е налице влязло в сила разпореждане за тяхното възстановяване по чл. 114, ал. 3 от КСО. В случая Разпореждане № 214-00-5456-4 от 03.01.2020г. г. на Ръководителя по разходите на ДОО в ТП на НОИ, С. – град, не е влязло в сила, поради което вземането за сумата от 6480,60 лв. не е ликвидно и изискуемо, поради което с тази сума не е възможно да бъде извършено прихващане.

Възразява се също така, че в аналогична ситуация Директорът на ТП на НОИ е спрял производството по разпореждане № РП-2-21-00805608/02.09.2020г. до приключване на адм.д.№9761/2020г по описа на АССГ, както и производството по разпореждане №214-00-5456-4 от 03.01.2020г. до произнасянето с краен съдебен акт на образуваното

административно производство по оспорване на разпореждания №214-00-5456-2 от 03.01.2020г.и №214-00-5456-3 от 03.01.2020г. Твърди се злоупотреба с право и длъжностно престъпление. Изложени са аргументи свързани с правото на органа да заличи осигурителна информация, както и такива свързани с приложението на параграф 15 от ЗР на Закона за изменение и допълнение на мерките и действията по време на извънредно положение.

Иска се оспореното решение и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени, като се присъдят сторените разноски по производството.

Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. град, чрез процесуалния си представител юрк. Б. е на становище, че жалбата е неоснователна. Поддържат се фактическите констатации и правните изводи, изложени в оспореното решение.

Иска се жалбата да бъде отхвърлена, като се присъди съответно юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Според представеното Известие за доставяне (л. 20), процесното решение е връчено на 15.01.2021 г. Жалбата е регистрирана в деловодството на Административен съд София град на 28.01.2021 г., от което е видно, че оспорването е предприето в рамките на установения за това преклузивен процесуален срок и при наличието на правен интерес.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното в настоящето производство Разпореждане № РП-2-21-00833696/02.11.2020г. на длъжностно лице на контрола по разходите на ДОО, е разпоредено да се прихване от изискуемо вземане от ДОО, представляващо парично обезщетение за бременност и раждане, сума в размер на 682,81 лв. от В. Д. Ц., от които 553,05 лв. главница и 129,76 дължима лихва.

Указано е, че дължимото вземане е постановено с разпореждане № 214-00-5456-4/03.01.2020г., издадено на основание чл. 54е ал. 4 от КСО, съгласно което В. Ц. следва да възстанови сума, представляваща парично обезщетение за безработица по чл. 54б от С. в размер на 6480,60 лв., като към 02.11.2020г. е погасена сумата от 5927,55 лв., а задължението на лицето е в размер на 682,81 лв. /същото е оспорено по съдебен ред и не е влязло в сила/

Разпореждането е обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение на Директора на ТП на НОИ, С. – град № Ц 1040-21-17/11.01.2021г.

По отношение на описаните факти и обстоятелствата при които са проявени, не е налице спор между страните.

От правна страна съдът счита следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената в закона форма. То съдържа правните и фактически основания за постановяването му, като при издаването му не е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, което да е съществено. Решението е постановено при спазване на материалния закон в сила към момента на издаването му и в съответствие с целта на закона. Потвърденото с него разпореждане също е съставено от компетентен орган, предвид приложената по делото Заповед № 1015-21-287/ 26.04.2016г., с която на С. К. М. е възложено издаването на разпореждания за неоснователно изплатени суми по чл. 114 ал.1 и ал.2 и разпореждания за прихващане на дължимите суми по влезли в сила разпореждания по чл. 114 ал.3 от КСО от изискуеми вземания на осигурения от ДОО.

В този смисъл възражението на представителя на жалбоподателката, че лицето, издало разпореждането не е компетентно е неоснователно.

Съдът счита, че са били налице предвидените в закона предпоставки за прилагане института на прихващането. Не е спорно между страните, че са налице две насрещни, еднородни, ликвидни и изискуеми задължения - неоснователно получена сума от жалбоподателката Ц. /установена по основание и размер с разпореждане № 214-00-5456-4/03.01.2020г г./ , представляваща обезщетение за безработица, съгласно разпореждане № 214-00-5456-1 от 31.05.2017 г./ и вземането на жалбоподателката от държавното обществено осигуряване- парично обезщетение за бременност и раждане. Според чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване, недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113 от КСО, а добросъвестно получените суми-само в конкретни хипотези, като за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4.

Разпореждането по чл. 114, ал. 3 от КСО е изпълнително основание, което е изрично предвидено в чл. 209, ал. 2, т. 7 от ДОПК, според който, принудително изпълнение се предприема въз основа на разпореждане за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, независимо дали е обжалвано. Такова в случая е Разпореждане № 214-00-5456-4/03.01.2020г г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в Териториално поделение на НОИ, С. – град. То е издадено на годно правно основание от снабдения с правомощията за това административен орган.

Съответно, според чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. В случая е произнесено оспореното разпореждане №РП-2-21-00833696/02.11.2020г. на длъжностно лице на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено да се прихване от изискуемо вземане от ДОО, представляващо парично обезщетение за бременност и раждане , сума в размер на 682,81 лв. от В. Д. Ц.

Не е спорно, че от страна на Ц. не са предприети действия по доброволно изпълнение на задължението.

Според чл. 117а, ал. 1 от КСО, обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им.

Цитирания нормативен текст е ясен и небудещ никакво съмнение относно неговото приложение.

Това в случая означава, че Разпореждане № 214-00-5456-4/03.01.2020г г. е годно изпълнително основание независимо, че е обжалвано и не е влезнало в сила.

Не се твърди и не се установява, изпълнението на Разпореждане № 214-00-5456-4/03.01.2020г. да е спряно при условията и по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО.

Както се посочи, според чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от КСО.

Принудителното изпълнение в случая, следва да бъде съобразено с правилото на чл. 114а, ал. 1 от КСО, според което върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по този кодекс, не могат да се налагат запори по реда на Гражданския процесуален кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или да се извършват други удържки освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО.

Следователно издаденото разпореждане, предмет на разглеждане в настоящето производство, а именно № РП-2-21-00833696/02.11.20г. е произнесено правилно, в съответствие със правомощията на органа и цитираните законови разпоредби.

От страна на жалбоподателя не се заявиха и не се установиха конкретни данни, които да налагат извод, че предприетите от административния орган действия са в противоречие с цитираните изисквания на закона. Твърдените от него Определения на Директора на ТП на НОИ за спиране на производства по жалби срещу други разпореждания до произнасяне с краен съдебен акт по оспорването на Разпореждане 214-00-5456-2 от 03.01.2020г. и Разпореждане 214- 00-5456-3 от 03.01.2020г. нямат отношение към настоящето производство.

Крайният извод е, че Разпореждане № РП-2-21-00833696/02.11.20г г. ръководител на контрола по разходите на ДОО е издадено от компетентния за това административен орган, като властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма. Правилно е приложен материалния закон, като не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Спазена е типичната цел, която закона преследва с издаването на актове от категорията на процесния такъв.

Цитираната в жалбата разпоредба на параграф 15 от Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с Решение на НС от 13.03.1010г. /ДВ бр. 34/2020г./ касае изменения на разпоредби в ДОПК, който е неприложим в случаите, касаещи извършване на прихващане като способ за принудително събиране на установени вземания на ДОО, тъй като КСО предвижда специален ред за извършването му.

Възраженията, свързани със заличаването на данни по чл. 5 ал.4 от КСО са неотносими към настоящия спор.

С оглед констатираната неоснователност на жалбата, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноси в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Мотивирано от изложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. Ц. чрез адв. А. Ч., срещу Решение № Ц 1040-21-17/11.01.2021г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град , с което потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00833696/02.11.2020г. на длъжностно лице на контрола по разходите на ДОО, съответно с което е разпоредено да се прихване от изискуемо вземане от ДОО, представляващо парично обезщетение за бременност и раждане , сума в размер на 682,81 лв. от В. Д. Ц..

ОСЪЖДА В. Д. Ц. да заплати на Териториално поделение на НОИ С. град, сумата от 100, 00 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: